

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 33T/48/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118010930
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šuťak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118010930.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Petrom Šuťakom na hlavnom pojednávaní dňa 21. mája 2019 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

H. Z., nar. XX.X.XXXX Y. J., trvale bytom Z., E. Č.. XX/X, S.. R.,

je vinný, že

v Z. na ul. E. Č.. XX/X, okr. Sabinov, dňa 25.11.2017, v čase o 01.15 hod., neoprávnene vnikol do bytu č. X na 1. poschodí na uvedenej adrese, ktorý užíva jeho bývalá manželka H. Z., bytom Z., E.Č.. XX/X a to tak, že najprv sa pokúšal otvoriť vchodové dvere do bytu z vonkajšej strany, čím vzbudil pozornosť H.Á. Z., ktorá sa domnievala, že sa domov vrátil jej syn, preto dvere odomkla, kde po otvorení dverí sa H. Z. pokúšal dostať do priestorov bytu a to tak, že odstrkával a násilím odtlačal spomedzi dverí H. Z. a tlačil aj do samotných dverí, ktoré sa H. Z. snažila zatvoriť, následne na miesto prišiel H. Š., ktorý sa v tom čase nachádzal v uvedenom byte, kde po jeho príchode H. Z. zvýšil intenzitu svojho fyzického útoku, násilím pretlačil dvere do bytu aj napriek tomu, že sa ich snažila H. Z. z druhej strany tlačiť a zatvoriť a po neoprávnenom vniknutí do bytu najprv slovne, a potom aj fyzicky zaútočil na H. Š., ktorého jedenkrát udrel päťou do hlavy a keď sa H. Š. pokúsil zo svojho mobilného telefónu zavolať na linku 158, H. Z. mu vytrhol telefón z ruky a hodil na zem, čím na ňom poškodil displej v doposiaľ nezistenej sume, počas toho neustále nadával H.Á. Z. aj H. Š. vulgárnym spôsobom, a to až do chvíle keď sa ho podarilo H. Š. vytlačiť z bytu von a spoločne s H. Z. uzamknúť dvere bytu, pričom k poškodeniu zariadenia bytu nedošlo,

t e d a

neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím,

č í m s p á c h a l

prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho na výkon trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18.mája 2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov obžalobu na obžalovaného H. Z. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Tr. zákona.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovedí obžalovaného H. Z., svedkov H. Z., H. Š., H. J., Y. Y. C. B. Š. a prečítaním listinných a ďalších dôkazov.

Obžalovaný H. Z. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a uviedol, že s bývalou manželkou majú nezhody, lebo ho doposiaľ nevyplatila a po prepustení z výkonu trestu je stále v práci a poškodená nie je schopná ho vyplatiť a chce len vyrovnanie za byt. Byt bol nadobudnutý počas manželstva, ktorý celý prerobil a doposiaľ nebolo právoplatne vyporiadané BSM. Predmetný deň sa vrátil z Ukrajiny, vyložil tašku u rodičov, ľahol si a spal a prišli okolo 11-12 hodiny večer. Pri jeho príchode bol doma otec aj mama a ihneď sa vyzliekol a šiel spať, nakoľko počas cesty požívali alkohol. Nasledujúci deň chcel ísť na návštevu k Y. Y., ktorej manžel je jeho kamarát, ale bola tam poškodená a preto odišiel. Dátum prekročenia hranice vyplýva z pasu. Je si vedomý skutočnosti, že okresný ako aj krajský súd mu zakázal vstup do bytu a taktiež podmienkou podmieneného prepustenia bol zákaz priblíženia sa k poškodenej. Po príchode k rodičom už ich domácnosť neopustil a vtedy bol na Ukrajine iba 3-4 dní.

Svedkyňa poškodená H. Z. uviedla, že bola doma s priateľom a už spala, kde ju priateľ zobudil, že je niekto pri dverách a nakoľko myslela, že je to syn, otvorila mu dvere, kde stál obžalovaný a chcel sa rozprávať a dal ruku a nohu do dverí a snažil sa dostať dnu a priateľ, keď chcel volať políciu, tomuto vytrhol z ruky telefón a rozbil ho a mu aj vulgárne nadával a keď ho následne vytlačili von cestou dole schodmi ako aj vonku ešte nadával a hrešil. Skutok sa stal 25.11.2017 a volala po zatvorení dverí políciu a taktiež volala suseda Y., že ho počula na chodbe a prišli policajti, ktorým predložila papiere o tom, že obžalovaný má zákaz vstupu do bytu. O prípade sa rozprávala s pani Y., ktorá uvádzala, že ho počula cez okno, keď išiel po ulici a nadával. Na vchode do bytovky v tom čase nebola guľa ani elektronický kľúčik. S obžalovaným vedú súdny spor o byt a z jej strany bol podaný aj návrh na zvýšenie výživného a vyporiadanie BSM sa v súčasnosti nachádza na krajskom súde. Políciu volala asi po 5 minútach, čo ho vytlačili z bytu a priateľ nenavštívil lekára, lebo mal iba nejaké škrabance a nepovažoval to za podstatné. V nasledujúci deň bola u pani Y., kde prišiel obžalovaný, kde na jej otázku čo robil včera obžalovaný iba nadával a hrešil.

Svedok H. Š. uviedol, že bol u pani Z., kde počul klopanie na dvere a povedal jej nech ide otvoriť a počul slová „vypadni“ a zistil, že to nie je syn a pýtal sa jej, či má volať policajtov a boli tam nejaké nadávky a udrhel ho, že mal rozbitú hlavu a nevie či od nechtov alebo zipsu a telefón mal v ruke a hodil ho o zem a rozbil a policajti prišli asi za 10 až 15 minút. Presný dátum skutku si nepamätá a v čase skutku na dverách vchodu nebola guľa a zvonil až pri dverách bytu. Má vedomosť, že poškodená s obžalovaným sa súdia o byt a polícia bola privolaná z telefónu pani Z.. Pokiaľ vznikli nejaké nepresnosti poukázal iba na plynutie času.

Svedkyňa H. J. uviedla, že v predmetný deň doviezol jej syna obžalovaného B. Š., lebo sa vrátil z Ukrajiny okolo trištvrté na jedenásť a B. mu ešte pomáhal s taškou. Porozprávali sa so synom a išli spať a keď ráno vstala obžalovaný ešte spal. Syn išiel spať do detskej a v dome býva ona s manželom a syn. K okolnosti, či ich syn opustil byt uviedla, že nie, lebo manžel pozeral televízor do pol tretej a keby odchádzal, manžel by ho videl a musel by prejsť cez kuchyňu a taktiež by buchli dvere, ale keď ráno vstala on ešte spal.

Svedkyňa Y. Y. vypovedala, že v noci sa zobudila na nejaký hluk a keď otvorila okno videla ako niekto schádzal dole a spoznala obžalovaného a otočil sa smerom k bytovkám a zakričal „Kurvo, Mária ce skare“ a mala za to, že bol pri nej a preto jej volala, čo ona potvrdila a myslela si, že to bol syn a chcel sa dostať dnu, ale vytisla ho von a volala políciu a na druhý deň bola na kávu a vtedy prišiel na návštevu obžalovaný, ktorý nechal dezert a pivo. S poškodenou komunikovala ešte v noci, či bol pri nej. Poškodená s obžalovaným majú nehody ohľadne majetkového vysporiadania.

Ďalší vypočutý svedok B. Š. uviedol, že má vedomosť o predmete konania, pozná obžalovaného ako aj poškodenú a vracali sa z Ukrajiny a odviezol obžalovaného k rodičom a vysadil ho tam a odišiel. Vrátili sa okolo polnoci, on šoféroval a možno cestou si dali nejaké pivo, ale na podrobnosti si už nepamätá. Keď vykladal obžalovaného, rodičov neregistroval, iba videl ako obžalovaný prechádza cez most.

Z oboznámených listinných dôkazov vyplynulo, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/134/2012 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/208/2011. Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/37/2017 zo dňa 23.10.2017 bol obžalovaný podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T/113/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/9/2012 zo dňa 22.3.2012 vo výmere 7 rokov a bola mu uložená skúšobná doba v trvaní 2 rokov ako aj zákaz priblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Boli oboznámené aj taktiež LV č. XXXX C. XXXX, z ktorého je zrejmé, že vlastníkom bytu č. X na prvom poschodí vo vchode č. 2 sú obžalovaný a poškodená. Z kópie pasu je zrejmé, že obžalovaný vstúpil na územie Ukrajiny dňa 19.11.2017 a vystúpil dňa 24.11.2017.

Z odpisu z RT je zrejmé, že obžalovaný má v odpise z RT 5 záznamov, kde naposledy Okresným súdom Prešov sp. zn. 2T/113/2011 zo dňa 4.1.2012 v spojení s rozsudkom KS v Prešove sp. zn. 2To/9/2012 zo dňa 22.3.2012 bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona, zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmienčne prepustený 23.10.2017 Okresným súdom Prešov uznesením sp.zn. 41PP/37/2017 so skúšobnou dobou na dva roky a zároveň mu bol uložený zákaz priblíženia sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Z evidencie priestupkov je zrejmé, že má evidovaný jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, kde mu bolo uložené pokarhanie. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne a to že má trvalé bydlisko v meste Lipany a zo správy psychiatrického oddelenia FNsP Prešov je zrejmé, že tento nebol hospitalizovaný na ich oddelení a ani nie je vedený v ich ambulancii.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp.zn. 17C/208/2011 je zrejmé, že bola podaná žaloba na vylúčenie obžalovaného z užívania bytu, kde rozsudkom sp.zn.14C/208/2011 zo dňa 24.1.2012 bol žalovaný H. Z. vylúčený z užívania vyššie spomínaného bytu a uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/134/2012 zo dňa 18.10.2012 s tým, že uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.10.2012.

Súd zhodnotiac všetky dôkazy jednotlivo a v ich súhrne zistil nasledovné:

Obžalovaný spáchanie skutku v celom rozsahu poprel a uviedol, že po návrate z Ukrajiny bol celý čas doma. Zo skutku je usvedčovaný svedkyňou H. Z., ktorá uviedla, že po otvorení dverí sa tento snažil dostať dovnútra, čo sa mu aj podarilo a následne napadol jej priateľa H. Š. a poškodil mu aj mobilný telefón. Jej svedeckú výpoveď potvrdzuje aj svedok H. Š. a nepriamo aj svedkyňa Y. Y., ktorá vypovedala, že sa v noci zobudila na nejaký krik a videla obžalovaného ako odchádza od bytovky a vykrikoval na poškodenú a ihneď jej volala, kde poškodená potvrdila, že bol pri nej. Ďalší vypočutí svedkovia a to B. Š. vypovedal, že obžalovaného vysadil pred domom jeho rodičov a tento prechádzal cez most, ale následne odišiel. Matka obžalovaného H. J. uviedla, že syn po návrate neopustil dom, ale ona išla spať a evidovala ho až ráno, ale táto jej výpoveď je v rozpore s tvrdeniami vypočutých svedkov H.K. Z., H. Š.

a Y. Y.A., ktorí zhodne vypovedali, že videli obžalovaného a preto jej výpoveď súd považoval za účelovú, alebo ani nemusela byť nepravdivá, ale keď ona si išla ľahnúť obžalovaný mohol opustiť dom aj sa vrátiť bez toho, aby ona o tom mala vedomosť.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody nakoľko tento neoprávnene vnikol do obydli iného, lebo aj keď je nepochybne preukázané, že tento je bezpodielovým spoluvlastníkom predmetného bytu, ale z rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 17C/208/2011 bol vylúčený z užívania predmetného bytu a je nepochybne, že predmetný byt je obydľím poškodenej aj keď vlastnícke práva sú garantované Ústavou, ale môžu byť obmedzené buď zo zákona alebo rozhodnutím súdu a v tomto prípade vlastnícke právo bolo obmedzené vyššie citovaným rozsudkom a teda obžalovaný ako vlastník sa nemohol oprávnene zdržiavať alebo domáhať sa vstupu do predmetnej nehnuteľnosti. Zároveň je preukázané, že obžalovaný sa uvedeného trestného činu dopustil kvalifikovaným spôsobom t.j. závažnejším spôsobom konania, násilím, lebo bolo preukázané, že použil násilie, aby neoprávnene vnikol do obydli poškodenej, lebo prekonal jej odpor, ako aj odpor svedka H. Š. a preto konanie obžalovaného je možné posúdiť ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt kde počas konania nevznikli žiadne pochybnosti o jeho schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečnosť pre spoločnosť a obžalovaný konal formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/, lebo boli naplnené ako rozumové, tak aj vôľové zložky uvedeného konania.

Pokiaľ ide o druh a výmeru trestu súd pri rozhodovaní nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to, že bol v minulosti súdne trestaný, nakoľko v odpisu z RT má 5 záznamov a navyše sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a preto neprichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmiennečne odložený na primeranú skúšobnú dobu.

Súd vychádzal zo základnej trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti trestného zákona, kde zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere 1 až 5 rokov. Zároveň súd túto trestnú sadzbu upravil podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, kde pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica zvyšuje o jednu tretinu a po takejto úprave súd vychádzal pri ukladaní trestu z trestnej sadzby 28 mesiacov až 5 rokov. Súd uložil obžalovanému trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov, ktorý vzhľadom na všetky okolnosti prípadu považoval za primeraný, zákonný a spravodlivý.

Nakoľko obžalovaný bol v predchádzajúcich 10 rokoch vo výkone trestu za úmyselný trestný čin a dopustil sa ďalšieho trestného činu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.